

زهرا قربانی
دبیر
نوجوانه

حرف جدید زدن همیشه برای یک کمالگرای نویسنده یا شاید نویسنده کمالگرا اولویت دارد. توی راهرو اصلی شبستان راه می‌روم و به مسأله کالت فکر می‌کنم.

کالت، همان فرقه‌گرایی، همانی که عوامانه‌اش می‌شود هواداری. یک هواداری دسته جمعی که کسی بشود جزئی از زندگی، تضمین و طراح علاقه مندی هایت.

کالت شاید یک یا چند قدم پیش از هواداری است و مال هیچ کس نیست.

یعنی برجستیش مشخصاً به هیچ بازه سنی نمی‌چسبد. بی‌تی‌اس که متولد شد و با طرفداران سینه چاکش افتاد سر زبان‌ها، هواخواه پیدا کرد و سی‌دی‌هایش در عصر تکنولوژی که محصول قاعدتا معنایی ندارد افتاد سر زبان‌ها و روز به روز به تعداد هواخواهانش اضافه شد، احتمالاً همه از این حس درونی که دوست داریم توی یک گروهی، دسته‌ای، جایی بگنجیم بی‌خبر که نه اما کم‌خبر بودند.

حالا آگاهی‌ها اوج گرفته‌است. پیرونده هواداری شده است محتوای خیلی از رسانه‌های مهم دنیا. همه چیز روی همین کالت لعتی می‌گردد؛ مثلاً همین کوروش کمپانی. قشنگ فهمیده بود که یک چیزی باید بندازد به جان مردم که خودش این سرافش تا بتواند به اهداف شومش برسد. حالا چطور این همه سلبریتی را قطار قطار آورد پای تبلیغاتش به کنار، ولی اگر دستش رو نمی‌شد کم‌کم داشت تبدیل می‌شد به یک موج برای محوریت یک عده.

من الان روی این نقطه نایستاده‌ام که بخواهم بروم سراغ مقصر و از این حرف‌ها، نه مسأله من این است که اگر نوجوان‌ها یک‌ه‌جو می‌گرفت‌شان و می‌رفتند سراغ یک برند بی‌پشتوانه برایم عجیب نبود ولی چه می‌شود که بزرگ‌ترها، آن هم کسانی که ادعای شان می‌شود، این‌جور می‌شوند عضو دل‌باخته و آبروباخته کالت کوروش کمپانی، جای تعجب است.

انگار نه فقط راهی برای ورود به نسل نو برای ترویج فرهنگ و سنت‌ها و... نیافته‌ایم، بلکه فرهنگ و منش و ساختارهای ذهنی نسل نو دارد بین همه نسل‌ها رایج می‌شود.

تیزر
به قلمرو نوجوانه
بپیوندید

کد رویه روزا سکن کنید

بای خالی مطبوعات نوجوان

گزارش اولین روز بیست و چهارمین نمایشگاه رسانه‌های ایران

همان طور که یک عروسک تن پوش از کنارم رد می‌شد و برایم دست تکان می‌داد و به خنده انداخته بودم، از مسئول غرفه پرسیدم: با این همه بخش‌های متنوع، پس بچه‌ها کجا هستند؟ چرا به نظر استقبال زیادی نشده است؟ در جواب توضیح دادند جدای از این موضوع که روز اول نمایشگاه، همیشه کم‌شور و حال‌تر است. از فردا اردوهای دانش‌آموزی از طرف مدارس به اینجا خواهند آمد و غرفه‌های کودک و نوجوان نمایشگاه مطبوعات، رونق دیگری خواهد گرفت.

غرفه دیگری هم بود که مربوط به نشر نبات می‌شد. هرچند تمرکزش بر کتاب‌های حوزه کودک و مجموعه کتاب‌های نی‌نی نبات بود اما اشاره به آن از جهت رونمایی خاصی که قرار بر انجامش داشتند، خالی از لطف نیست؛ رونمایی از خانه خلاق کودک و رسانه. این نشر با همکاری معاونت مطبوعات، تجربه ۱۴ ساله‌شان را در میان گذاشته بودند تا در جهت افزایش تعداد و فروش نشریات کودک تدبیری بیندیشند. بخشی از دغدغه‌شان کاهش چشمگیر نشریات کودک و نوجوان بود به طوری که در گذشته حداقل ۳۰ تا ۴۰ عنوان نشریه پرمخاطب برای این رده سنی چاپ می‌شد در حالی که اکنون این عدد به انگشتان یک دست هم نمی‌رسد.

غرفه‌های دیگری هم مرتبط با نوجوانان در نمایشگاه دیده می‌شد که جالب توجه بود و در مجموع می‌توان گفت غرفه‌های کودک و نوجوان نسبت به گذشته، پررنگ‌تر شده است اما آنچه در این بین توجه من و تیم نوجوانه را به خود جلب کرد، این بود که هنوز هستند کسانی که بین کودک و نوجوان، تمایزی قائل نمی‌شوند. برای مثال غرفه‌ای که در آن بساط بازی‌های واقعیت مجازی برپا بود، اساساً بازی‌هایش مناسب رده سنی نوجوان بود و وجود کلمه کودک در عبارت کودک و نوجوان تو ذوق می‌زد. همچنین در غرفه‌ای که با نقاشی روی میزهای کوچک و با مدار رنگی و مدادهای پاستلی از مخاطبان میزبانی می‌کرد، وجود نام نوجوان هیچ جوره سازگار نبود. آیا گام اول برای کار در حوزه کودک و نوجوان، شناخت تمایز بازه سنی این دو دوره نیست؟ چرا غرفه‌ای که هم برای کودک و هم نوجوان برنامه‌های متنوع اجرا کرده، باید در پوسترش خود را کودک رسانه معرفی کند؟ این به معنای به رسمیت نشناختن این گروه سنی نیست؟ مسأله‌ای که فکر می‌کردیم سال‌هاست با تلاش فعالان این حوزه، برطرف شده و آن را قدمی رو به جلو می‌دانستیم اما همچنان این بی‌توجهی به این مهم دیده می‌شود.

نوجوان از تولیدات مکتوب تا نشر الکترونیک؛ تقابل‌ها و تعامل‌ها» بود. کمی جلوتر غرفه‌ای با سر و صدای زیاد جوانان و نوجوانان، توجه‌ها را به خود جلب می‌کرد. غرفه ایران اسکرچ که مربوط به اولین مرکز آموزش فناوری و برنامه‌نویسی و بازی‌سازی به کودکان و نوجوانان بود. غرفه‌ای که با دستگاه واقعیت مجازی مثل آهن‌ربا، هم‌سن و سال‌هایم را جذب خودش کرده بود. اما از ایران اسکرچ غرفه‌های پربرونق‌تری هم آنجا دیده می‌شد.

غرفه «کودک و رسانه» که بیشتر کودکان، نوجوانان در آن رفت‌وآمد داشتند و در اطلاعیه‌هایشان از آن به عنوان غرفه کودک و نوجوان یاد شده بود. وقتی برای نوشتن گزارش، دنبال مسئول مربوط می‌گشتم، اتفاقی سراغ شخص اشتباهی رفتم. یک مرد قد بلند باکت و شلوار که حقیقتاً شبیه یکی از مسئولان غرفه بود.

شروع به صحبت که کردم، خندید و گفت: نه ما از اون غرفه اومدیم پلی استیشن بزیم. تناقض حضورش در آن فضا با وجاتی که داشت، خودش را هم به خنده انداخته بود اما به هر حال وقتی غرفه برای این رده سنی برنامه‌های متنوع تدارک دیده باشد، مقاومت قشرهای مختلف نوجوانان را می‌شکند و به سمت خود جذب می‌کند. بازی و معرفی بازی در کنسول‌های مختلف، فقط یکی از بخش‌های غرفه بزرگ کودک و رسانه بود. جدای از نشست‌های مفیدی که با همین موضوع برای مخاطب بزرگسال در حال برگزاری بود، بخش‌های جذاب دیگری هم برای مخاطب کودک و نوجوان به راه بود. بخشی که در آن، مخاطبان خودشان می‌توانستند تجربه تولید یادکست داشته باشند یا بخش‌های آموزش متحرک‌سازی به دو تکنیک استاپ موشن و آنالوگ، تماشا و نقد انیمیشن، آموزش عکاسی با موبایل و نمایش خلاق تدارک دیده شده بود.

فاطمه پورابراهیم

نوجوانه

دیر رسیدم. قرار بود گزارش روز اول نمایشگاه مطبوعات را بنویسم و س‌وقت نرفتن، یعنی فاجعه! با دستپاچگی خودم را به غرفه روزنامه جام‌جم رساندم. میز نوجوانه از همان دور، پرشور به نظر می‌رسید. اعضای تحریریه، مشغول صحبت با بازدیدکنندگان نوجوان بودند و در مورد نحوه همکاری با ضمیمه و صفحه قلمرو برای‌شان توضیح می‌دادند. گاهی هم صدای جیغ‌ریزی از یک سو بلند می‌شد که این یعنی دو نفر از نویسندگان‌هایی که در گروه صفحه قلمرو باهم دوست شده بودند، همدیگر را دیده‌اند. فضا صمیمی بود و جو دلچسب!

سریع خودم را به اعضای تحریریه رساندم و پرسیدم: افتتاحیه چه خبر بود؟ و جواب دادند: مثل همه افتتاحیه‌ها.

مراسم افتتاحیه با حضور محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی طبق روال با سخنرانی برگزار شده بود و البته شروع نمایشگاه با اذان‌گویی آقای شمسایی هم اتفاق جالب توجهی بود که اول از همه به گوشم رسید.

روابط عمومی معاونت امور رسانه‌ای و تبلیغات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، گزارش داده بود امسال بناس‌ت به حوزه کودک و نوجوان توجه ویژه داشته باشیم؛ پس سراغ غرفه‌ها رفتم تا ببینم این تصمیم عملی شده یا در حد حرف و شعار باقی مانده است؟ نام آشنای غرفه نشریه رشد کودک و نوجوان، خوب به چشم می‌آمد. مخصوصاً با آن دکور رنگارنگش! قرارشان این بود که هر روزه نشست‌هایی با موضوعاتی حول محور مطبوعات و کودک و نوجوان برگزار کند. موضوع نشست اول هم «مطبوعات کودک و